

Certificat de nivell A2

1. Objectiu general

La persona que opta al certificat del nivell A2 de català ha de ser capaç de comunicar-se en situacions senzilles que exigeixin un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes de necessitat immediata (informacions personals, familiars i laborals bàsiques).

Per poder comunicar-se amb garanties mínimes d'èxit, la persona que opta al certificat de nivell A2 ha de tenir coneixements bàsics dels referents i dels comportaments socioculturals més rellevants dels territoris de parla catalana:

a) Referents culturals

- **Coneixements generals sobre els països de parla catalana:**
 - Geografia física: clima, trets geogràfics.
 - Població: diversitat d'origen entre els habitants de les Illes Balears.
 - Formes de govern: sistema de govern actual, símbols institucionals (banderes, himnes).
 - Organització territorial i administrativa: festes populars, principals ciutats dels territoris de parla catalana, llocs d'interès històric, artístic o cultural (la Seu, el castell de Bellver, Dalt Vila, els talaiots, etc.), moneda.
 - Medicina i sanitat: sistema sanitari públic i serveis privats.
 - Educació: institucions educatives (IES, CEPA, Universitat), cicles formatius (educació infantil, primària, secundària, batxillerat, FP).
 - Mitjans de comunicació: premsa escrita (principals diaris), TV i ràdio (principals canals i emissores).
 - Mitjans de transport: aeroports, serveis ferroviaris, transport marítim i aeri, transport urbà i interurbà.
 - Política lingüística: llengües oficials als territoris de parla catalana; organismes públics que planifiquen l'ús de la llengua; organismes públics que difonen l'ús de la llengua i la cultura catalana.

- **Història:**
 - Història i literatura: extensió i ús de la llengua catalana.
 - Esdeveniments socials i culturals, i personatges de la vida social i cultural.

b) Sabers i comportaments socioculturals

- **Condicions de vida i organització social:**
 - Identificació personal: nom i dos llinatges; transmissió de noms i llinatges; noms i llinatges catalans més freqüents; documents oficials d'identificació (DNI, llibre de família, passaport, NIE).
 - La unitat familiar: tipus de família (família monoparental, família de dues o tres generacions); vincles que uneixen les parelles (matrimoni civil o eclesiàstic, parelles de fet); concepte de família política (sogres, gendres i nores, cunyats).
 - Calendari: dies festius, períodes més habituals de vacances, horaris dels establiments comercials, ritmes quotidians, salutacions segons el moment del dia.
 - Plats típics i begudes: horaris dels àpats; la dieta mediterrània; convencions socials relacionades amb l'organització dels menús, dels aliments que s'associen a cada plat, i de l'ordre de consum dels aliments; tipus de plats segons la manera de cuinar (cuit, a la planxa, bullit, rostit); condiments que s'utilitzen en la cuina tradicional catalana (oli d'oliva, all, julivert); paper del vi, el cafè i altres begudes que acompanyen el àpats; els plats típics de les Illes Balears; convencions socials i comportament a l'hora de menjar; conceptes de *tapa*, *aperitiu*, *ració*.
 - Treball: horaris; classificació dels individus segons la seva situació en relació amb el mercat laboral (actiu, aturat, jubilat); concepte de *funcionari*.
 - Hàbits de consum: tipus d'establiments comercials i maneres de comprar-hi (botiga tradicional, gran superfície, mercat); productes bàsics; preus i modalitats de pagament; tipus d'envasos (pot, paquet, capsa, bossa); concepte de *fer la compra* i *anar de compres*; concepte de *rebaixes*; unitats i mesures de compra; èpoques de l'any en què augmenta el consum (Nadal, setembre).
 - Festes, cerimònies i celebracions: principals festes populars.
- **Relacions interpersonals:**
 - Relacions sentimentals, familiars i d'amistat: concepte d'*amic* i *conegut*; convencions socials entre amics i familiars segons l'edat, el sexe i la relació establerta; concepte de *quedar amb amics*; usos socials de la besada o l'abraçada entre familiars, amics i coneguts; convencions i comportaments relacionats amb les mostres d'afecte en públic.
 - Relacions entre classes socials i generacions: normes de cortesia amb persones majors; convencions entre persones del mateix sexe i del sexe contrari.
 - Relacions amb els companys de feina: activitats que normalment es comparteixen amb els companys de feina; convencions i normes de cortesia relacionades amb els superiors jeràrquics i amb els subordinats.

- Relacions en l'àmbit educatiu: concepte d'*alumne* i de *professor* assumit per la societat; convencions i normes de cortesia entre professor i alumne segons l'etapa formativa.

2. Objectius específics

2.1 Comprensió oral

La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de poder:

- Comprendre expressions i el vocabulari més freqüent sobre temes d'interès personal, i frases relacionades amb àrees de prioritat immediata (per exemple, informació personal i familiar molt bàsica, compres, lloc de residència, ocupació laboral), a condició que la parla sigui clara i lenta.
- Comprendre el llenguatge oral estàndard articulat amb claredat i certa lentitud sobre els temes quotidians, de vegades fins i tot sense la presència de l'emissor, i copsar-ne la idea principal i extreure'n informació bàsica.
- Segmentar el discurs en les unitats significatives (fonemes, morfemes, paraules, etc.).
- Discriminar les diferents oposicions fonològiques: sord/sonor (p. e. *casar* – *caçar*), oberta/tancada (p. e. d[e]u – d[ə]u – d[ɛ]u), etc.
- D'entre els diversos sons, expressions o idees reconegudes, pot triar els que semblen rellevants, segons els seus coneixements gramaticals i segons els seus interessos, i pot agrupar-los en unitats coherents i deixar de banda els sons i els renous no distintius o les paraules que semblen no aportar dades rellevants (p. e. *eh...*, *idò...*, *vull dir...*, *meam...*).
- Activar tota la informació que té de l'interlocutor o del tema que es tracta per preparar la comprensió del discurs.
- Comprendre la idea global de missatges i avisos curts, clars i senzills.
- Identificar generalment el tema d'una discussió si es porta a terme lentament i s'articula amb claredat.
- Comprendre indicacions senzilles sobre com anar, per exemple, d'un punt a un altre, a peu o amb transport públic.
- Identificar la idea principal de les notícies de televisió sobre esdeveniments, accidents, etc. si el comentari s'acompanya d'imatges.
- Identificar el moment en què es canvia de tema en els titulars de les notícies televisives i fer-se una idea del contingut principal de la notícia.
- Utilitzar una idea del significat general de textos i enunciats curts que tracten temes quotidians concrets, per deduir, a partir del context, el sentit probable de paraules desconegudes.

2.2 Comprensió escrita

La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de poder:

- Llegir (també en veu alta) i comprendre textos curts i senzills, en llengua estàndard, si contenen vocabulari freqüent i quotidià relacionat amb el seu entorn més immediat, i extreure'n el sentit general.
- Extreure i reproduir paraules i expressions clau o frases curtes de textos curts que es troben dins la competència i experiència limitades de l'aprenent.
- Reconèixer que una paraula nova té relació amb una paraula coneguda (p. e. *moure* – *moviment*).
- Passar per alt paraules noves que no són importants per entendre el text.
- Comprendre els principals tipus de cartes i faxos d'ús habitual (cartes personals senzilles i breus, sol·licituds d'informació, comandes, confirmacions, missatges electrònics, etc.) sobre temes corrents.
- Trobar informació específica i previsible en documents senzills d'ús quotidià com prospectes, menús, anuncis, inventaris i horaris.
- Trobar una informació específica en una llista i aïllar la informació cercada (per exemple, a les *Pàgines grogues* per trobar un servei o un proveïdor).
- Comprendre els rètols i els cartells habituals de llocs públics com carrers, restaurants, estacions de tren, lloc de treball, etc., com ara adreces, instruccions i senyals de perill, anuncis publicitaris relacionats amb allotjaments, establiments hotelers i viatges.
- Identificar informació específica d'escrits senzills com ara cartes, opuscles, articles curts de diari que descriguin fets (un butlletí meteorològic, per exemple), fulls informatius senzills, horòscops, llistes de preus, ofertes de feina, etc.
- Seguir instruccions d'ús d'aparells d'ús corrent, com ara un telèfon públic; receptes de cuina senzilles, etc.
- Comprendre reglaments, per exemple de seguretat, que estiguin redactats de manera senzilla.
- Utilitzar una idea del significat general de textos i enunciats curts que tracten temes quotidians concrets, per deduir, a partir del context, el sentit probable de paraules desconegudes.

2.3 Expressió escrita

La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de poder escriure textos senzills i breus sobre temes familiars o d'interès personal, amb els recursos discursius i lingüístics propis d'un parlant novell (expressions senzilles i lligades amb un nombre limitat de connectors). Per això, ha d'activar diferents competències lingüístiques comunicatives:

a) Competència funcional:

- L'examinand ha de poder usar diferents **categories textuais**, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:
 - **Descripció.** Ha de poder descriure, de manera molt senzilla, breu i lineal, objectes, persones i llocs propers (la família, les seves condicions de vida, el seu bagatge educatiu i la feina).
 - **Narració.** Ha de poder escriure de manera molt senzilla, breu i lineal què ha passat o està passant al seu voltant.
 - **Argumentació.** Ha de poder escriure textos molt breus i senzills sobre temes d'interès personal per defensar una proposició, usant marcadors bàsics com ara *perquè* (p. e. *Estic enfadat perquè els nins es porten malament.*).
 - **Explicació.** Ha de poder escriure textos molt breus i senzills sobre temes d'interès general però pròxims al seu camp d'interès personal, amb una estructura lògica i lineal, amb l'únic objectiu de mostrar, sense haver d'aportar justificacions.
- La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de dominar diferents **gèneres textuais**:
 - **Documents personals:** llista de la compra, postals, notes breus (per recordar coses a fer, per anunciar un esdeveniment, etc.), felicitacions (de Nadal, d'aniversari, etc.), targetes personals, SMS, cartes i missatges electrònics personals breus, de presentació, agraïment, excusa, etc., invitacions (per a una festa, etc.).
 - **Documents en tant que ciutadà:** formularis que han de contenir dades personals, xec.
 - **Documents professionals i comercials:** pressupost, comanda, albarà, factura, rebut.

- La persona que opta al certificat del nivell A2 ha d'analitzar, de manera intuïtiva, els **elements de la situació de comunicació** (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les **funcions lingüístiques**:
 - **Socialitzar**: ha de poder saludar i acomiadar-se. Ha de poder interessar-se per algú i donar resposta a mostres d'interès. Ha de poder presentar-se (identificar-se). Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder felicitar. Ha de poder demanar per algú. Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder demanar disculpes. Ha de poder felicitar. Ha de poder iniciar i tancar un contacte epistolar.
 - **Informar**: ha de poder demanar i donar informació sobre fets o esdeveniments. Ha de poder verificar informacions (ha de poder expressar el coneixement o la ignorància d'un fet; ha de poder expressar que un fet és cert o fals; ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder expressar i preguntar sobre la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; ha de poder renunciar a fer alguna cosa; ha de poder expressar i preguntar sobre el desig de fer alguna cosa; ha de poder expressar el desig de no fer alguna cosa; ha de poder prometre fer alguna cosa). Ha de poder comparar. Ha de poder demanar identificació i identificar persones i coses. Ha de poder fer prediccions. Ha de poder verificar informacions (ha de poder demanar si se sap alguna cosa; ha de poder demanar confirmació sobre la veracitat d'un fet; ha de poder preguntar sobre el grau de seguretat d'un fet; ha de poder comprovar si es recorda alguna cosa; ha de poder expressar que un fet és cert o fals; ha de poder expressar el grau de seguretat sobre un fet; ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder evocar. Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder oferir una cosa a algú; ha de poder oferir-se a fer alguna cosa; ha de poder amenaçar de fer o de no fer alguna cosa). Ha de poder formular hipòtesis simples sobre un fet.
 - **Expressar-se**: ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (satisfacció, grat, admiració, estima, alegria, gratitud...). Ha de poder interessar-se per l'estat d'ànim o de salut d'algú. Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (fred o calor, son, gana o set...). Ha de poder expressar un desig. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (felicitat, interès, preferència, sorpresa, curiositat, preocupació, mal humor, avorriment, temor, insatisfacció, desgrat, tristesa, conformitat, disconformitat...). Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (dolor, olor, gust...). Ha de poder expressar el desig i el rebuig de fer alguna cosa.
 - **Valorar**: ha de poder donar opinions. Ha de poder expressar dubte. Ha de poder expressar un fet com a fàcil o difícil. Ha de poder demanar i donar opinions. Ha de poder donar credibilitat. Ha de poder expressar escepticisme. Ha de poder expressar un fet com a aparent o versemblant. Ha de poder expressar un fet com a

possible o impossible. Ha de poder expressar un fet com a probable o improbable. Ha de poder expressar un fet com a necessari o innecessari. Ha de poder expressar un fet com a obligatori o no obligatori. Ha de poder expressar un fet com a prohibit. Ha de poder expressar un fet com a conseqüència lògica d'un altre.

- **Suggerir, dirigir i persuadir:** ha de poder demanar ajut. Ha de poder demanar un favor. Ha de poder donar o demanar una autorització. Ha de poder concertar una cita. Ha de poder demanar consells. Ha de poder proposar una actuació. Ha de poder fer un encàrrec. Ha de poder donar instruccions. Ha de poder demanar una autorització. Ha de poder expressar la necessitat de fer alguna cosa. Ha de poder animar a fer alguna cosa. Ha de poder fer reclamacions.
- **Estructurar el discurs:** ha de poder exemplificar. Ha de poder precisar, explicar-se. Ha de poder enumerar i ordenar les parts d'un discurs (enumerar dins una explicació, anunciar l'inici, marcar el final...). Ha de poder expressar acord o desacord amb un enunciat.

b) Competència sociolingüística:

La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de ser conscient de la **variació lingüística** i dels **diferents nivells de formalitat**, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: pot escriure textos en un registre neutre (estàndard) o semiformal (pot introduir algun col·loquialisme); ha de poder tractar el seu destinatari de *tu*; ha de poder referir-se una tercera persona amb els tractaments d'*ell* o, per exemple, d'*en Jaume* o *el senyor Pons*; ha de poder establir contactes socials elementals utilitzant les fórmules de cortesia més senzilles i quotidianes relatives a salutacions (*hola, bon dia*), comiats (*adéu, fins demà*), presentacions (*som en...*), peticions, agraïments i excuses (*per favor, gràcies, em sap greu...*).

c) Competència discursiva:

Adequació:

- Visualment, ha de poder distribuir i organitzar bé el text en l'espai (del paper), de manera que pot escriure un text molt senzill usant les convencions més bàsiques d'organització textual.

Coherència:

- Ha de poder seleccionar la **informació** i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Tanmateix, ha de poder tenir la necessitat de repetir mots i idees, i recórrer a incisos explicatius.
- Ha de poder dotar el text d'una **estructura lògica** per tal que no hi hagi incoherències.
- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una **progressió** temàtica.

Cohesió:

- Ha de poder escriure un text prou clar i coherent, perquè domina un nombre limitat, però suficient, d'articulacions gramaticals: ha de poder usar els connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una història o descriure alguna cosa sota la forma d'una llista senzilla d'elements (*i, però, perquè*); ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar els mecanismes bàsics de referència (elements anafòrics i díctics); ha de poder delimitar les oracions del text a través del punt i recórrer a la coma per als usos més habituals.
- Ha de poder escriure oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives).

d) Competència lingüística:

- Ha de tenir un repertori lèxic elemental relatiu a diferents àmbits de la seva vida quotidiana, que li ha de permetre afrontar situacions quotidianes de contingut previsible.
- Ha de poder fer servir estructures formades per oracions bàsiques amb expressions, grups de poques paraules i fórmules memoritzades per tal de comunicar una informació limitada en situacions senzilles i quotidianes.
- Ha de tenir un coneixement limitat de com s'organitzen les relacions semàntiques: ha de poder relacionar, amb moltes limitacions, les paraules amb el context (connotació), i ha de poder establir algunes relacions semàntiques bàsiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i antonímia.
- Ha de poder escriure amb una correcció ortogràfica limitada.

2.4 Expressió i interacció oral

La persona que opta al certificat del nivell A2 s'ha de poder expressar oralment amb senzillesa sobre temes de la seva especialitat o del seu entorn més immediat (descriure persones, condicions de vida o laborals, rutines diàries, el que li agrada o no, etc.), fent servir estructures formades per oracions bàsiques amb expressions, grups de poques paraules i fórmules memoritzades per tal de comunicar una informació limitada en situacions senzilles i quotidianes.

La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de poder intercanviar informació amb un interlocutor la majoria de vegades que usa la llengua, i ho ha de poder fer, gairebé sempre, a través de textos col·loquials.

a) Competència funcional:

- La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de poder usar diferents **categories textuais**, que li serviran per definir l'ús funcional del text escrit:
 - **Descripció.** Ha de poder descriure, de manera molt senzilla, breu i lineal, objectes, persones i llocs propers (la família, les seves condicions de vida, el seu bagatge educatiu i la feina).
 - **Narració.** Ha de poder expressar oralment de manera molt senzilla, breu i lineal què ha passat o està passant al seu voltant.
 - **Instruccions.** Ha de poder emetre discursos molt breus i senzills en 2a persona (de vegades, per manca de recursos, pot recórrer a l'infinitiu), sobre temes relacionats amb el seu entorn més immediat.
 - **Argumentació.** Ha de poder emetre discursos molt breus i senzills sobre temes d'interès personal per defensar una proposició, usant marcadors bàsics com ara *perquè* (p. e. *Estic enfadat perquè els nins es porten malament.*).
 - **Explicació.** Ha de poder parlar sobre temes d'interès general però pròxims al seu camp d'interès personal, amb una estructura lògica i lineal, amb l'únic objectiu de mostrar, sense haver d'aportar justificacions.
- La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de dominar diferents **gèneres discursius**: missatges en contestador automàtic, transaccions comercials bàsiques i senzilles, conversa cara a cara sobre temes d'interès personal, conversa telefònica sobre temes de caire personal per cobrir necessitats bàsiques i quotidianes.

- La persona que opta al certificat del nivell A2 ha d'analitzar, de manera intuïtiva, **els elements de la situació de comunicació** (emissor, receptor, propòsit, etc.) i, segons aquests elements, ha de poder utilitzar adequadament les **funcions lingüístiques**:
 - **Socialitzar**: ha de poder saludar i acomiadar-se. Ha de poder interessar-se per algú i donar resposta a mostres d'interès. Ha de poder presentar-se (identificar-se). Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder felicitar. Ha de poder demanar per algú. Ha de poder demanar permís. Ha de poder agrair. Ha de poder demanar disculpes. Ha de poder felicitar. Ha de poder iniciar, mantenir i tancar un contacte telefònic.
 - **Informar**: ha de poder demanar i donar informació sobre fets o esdeveniments. Ha de poder verificar informacions (ha de poder expressar el coneixement o la ignorància d'un fet; ha de poder expressar que un fet és cert o fals; ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder expressar i preguntar sobre la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; ha de poder renunciar a fer alguna cosa; ha de poder expressar i preguntar sobre el desig de fer alguna cosa; ha de poder expressar el desig de no fer alguna cosa; ha de poder prometre fer alguna cosa). Ha de poder comparar. Ha de poder demanar identificació i identificar persones i coses. Ha de poder fer prediccions. Ha de poder verificar informacions (ha de poder demanar si se sap alguna cosa; ha de poder demanar confirmació sobre la veracitat d'un fet; ha de poder preguntar sobre el grau de seguretat d'un fet; ha de poder comprovar si es recorda alguna cosa; ha de poder expressar que un fet és cert o fals; ha de poder expressar el grau de seguretat sobre un fet; ha de poder expressar que recorda o no alguna cosa). Ha de poder evocar. Ha de poder expressar i preguntar sobre propòsits, intencions o desitjos (ha de poder oferir una cosa a algú; pot oferir-se a fer alguna cosa; ha de poder amenaçar de fer o de no fer alguna cosa). Ha de poder formular hipòtesis simples sobre un fet.
 - **Expressar-se**: ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (satisfacció, grat, admiració, estima, alegria, gratitud...). Ha de poder interessar-se per l'estat d'ànim o de salut d'algú. Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (fred o calor, son, gana o set...). Ha de poder expressar un desig. Ha de poder expressar sentiments, estats d'ànim i actituds (felicitat, interès, preferència, sorpresa, curiositat, preocupació, mal humor, avorriment, temor, insatisfacció, desgrat, tristesa, conformitat, disconformitat...). Ha de poder expressar sensacions físiques i perceptives sensorials (dolor, olor, gust...). Ha de poder expressar el desig i el rebuig de fer alguna cosa.
 - **Valorar**: ha de poder donar opinions. Ha de poder expressar dubte. Ha de poder expressar un fet com a fàcil o difícil. Ha de poder demanar i donar opinions. Ha de poder donar credibilitat. Ha de poder expressar escepticisme. Ha de poder expressar un fet com a aparent o versemblant. Ha de poder expressar un fet com a possible o impossible. Ha de poder expressar un fet com a probable o improbable.

Ha de poder expressar un fet com a necessari o innecessari. Ha de poder expressar un fet com a obligatori o no obligatori. Ha de poder expressar un fet com a prohibit. Ha de poder expressar un fet com a conseqüència lògica d'un altre.

- **Suggerir, dirigir i persuadir:** ha de poder demanar ajut. Ha de poder demanar un favor. Ha de poder donar o demanar una autorització. Ha de poder concertar una cita. Ha de poder demanar consells. Ha de poder proposar una actuació. Ha de poder fer un encàrrec. Ha de poder donar instruccions. Ha de poder demanar una autorització. Ha de poder expressar la necessitat de fer alguna cosa. Ha de poder animar a fer alguna cosa. Ha de poder fer reclamacions.
- **Estructurar el discurs:** ha de poder demanar la paraula. Ha de poder exemplificar. Ha de poder confirmar el seguiment d'un discurs. Ha de poder vacil·lar, dubtar. Ha de poder demanar traducció. Ha de poder demanar aclariments sobre una realització lingüística (demanar o dir com es pronuncia...). Ha de poder demanar modulacions de la veu (demanar que parli més clarament, que apugi o abaixi el to de veu...). Ha de poder demanar una repetició. Ha de poder demanar aclariments sobre un enunciat o sobre la intenció del parlant. Ha de poder mostrar interès pel contingut d'un enunciat. Ha de poder demanar i donar la paraula. Ha de poder enumerar i ordenar les parts d'un discurs (enumerar dins una explicació, anunciar l'inici, marcar el final...). Ha de poder emfasitzar l'acte d'afirmar alguna cosa. Ha de poder expressar acord o desacord amb un enunciat. Ha de poder fer callar.

b) Competència sociolingüística:

La persona que opta al certificat del nivell A2 ha de ser conscient de la **variació lingüística i dels diferents nivells de formalitat**, i tenir el coneixement i les habilitats bàsiques per tractar la dimensió social de la llengua: ha de poder parlar en un registre neutre (estàndard) o semiformal (ha de poder introduir algun col·loquialisme); ha de poder tractar el seu destinatari de *tu*; ha de poder referir-se una tercera persona amb els tractaments d'*ell* o, per exemple, d'*en jaume* o *el senyor pons*; ha de poder establir contactes socials elementals utilitzant les fórmules de cortesia més senzilles i quotidianes relatives a salutacions (*hola, bon dia*), comiats (*adéu, fins demà*), presentacions (*som en...*), peticions, agraiments i excuses (*per favor, gràcies, em sap greu...*).

c) Competència discursiva:

Adequació:

La persona que opta al certificat del nivell A2 s'ha de poder fer entendre amb una fluïdesa relativa, amb expressions molt breus, encara que les pauses, els falsos inicis i les reformulacions siguin evidents.

De vegades, ha de poder trobar la manera de comunicar les idees principals que vol transmetre explotant alguns dels recursos disponibles i limitant el missatge a allò que recorda o als mitjans d'expressió que trobi per expressar-se:

- Ha de poder definir les característiques d'alguna cosa concreta, el nom de la qual no recorda.
- Ha de poder expressar el sentit d'una paraula donant el significat d'una altra paraula (p. e. *un cotxe de passatge* en lloc d'*un autobús*).
- Ha de poder utilitzar una paraula senzilla que signifiqui alguna cosa semblant al concepte que vol transmetre i sol·licitar-ne l'adequació.
- Ha de poder recórrer a les comparacions per referir-se a una persona, a un animal o a un objecte (p. e. *És com un...*).

Coherència:

- Ha de poder seleccionar la **informació** i mesurar-ne la quantitat i la qualitat. Tanmateix, pot tenir la necessitat de repetir mots i idees, i recórrer a incisos explicatius.
- Ha de poder dotar el discurs d'una **estructura lògica** per tal que no hi hagi incoherències.
- Ha de poder seleccionar, ordenar i agrupar les idees per tal que hi hagi una **progressió temàtica**.

Cohesió:

- Ha de poder emetre un discurs prou clar i coherent, perquè domina un nombre limitat, però suficient, d'articulacions gramaticals: ha de poder usar els connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una història o descriure alguna cosa sota la forma d'una llista senzilla d'elements (*i*, *però*, *perquè*); ha de poder relacionar temporalment les idees que vol expressar (ús adequat dels temps verbals i del mode); ha de poder usar els mecanismes bàsics de referència (elements anafòrics i díctics).
- Ha de poder emetre oracions d'estructura simple (juxtaposicions i coordinacions repetitives).

d) Competència lingüística:

- Té un repertori lèxic elemental relatiu a diferents àmbits de la seva vida quotidiana, que li permet afrontar situacions quotidianes de contingut previsible. En utilitzar una paraula inadequada del seu repertori, ha de poder aclarir què vol dir mitjançant la gesticulació.

- Ha de poder fer servir estructures formades per oracions bàsiques amb expressions, grups de poques paraules i fórmules memoritzades per tal de comunicar una informació limitada en situacions senzilles i quotidianes.
- Té un coneixement limitat de com s'organitzen les relacions semàntiques: ha de poder relacionar, amb moltes limitacions, les paraules amb el context (connotació), i ha de poder establir algunes relacions semàntiques bàsiques entre diferents paraules a través dels recursos de sinonímia i antonímia.
- La pronunciació i la prosòdia encara presenten traces de la seva llengua d'origen, tot i que aquestes traces no dificulten la comprensió del missatge.

e) Interacció

- Ha de poder mantenir intercanvis socials molt breus encara que, en general, no els entengui prou per mantenir o dirigir ell mateix una conversa.
- Ha de poder interactuar amb facilitat raonable en situacions ben estructurades i en converses curtes a condició que l'interlocutor l'ajudi si fa falta.
- Generalment, ha de poder comprendre el discurs d'un parlant L1 (i intercanviar-hi informació si l'interlocutor l'ajuda) sobre un tema familiar clarament articulat i en un registre estàndard o col·loquial (sempre que no sigui excessivament marcat amb expressions o termes d'ús restringit), a condició de poder demanar de tant en tant que li repeteixin o reformulin el que li diuen.
- Ha de poder reconèixer generalment el tema d'una discussió si es desenvolupa d'una manera lenta i clara.
- Ha de poder discutir sobre qüestions d'interès immediat (què es pot fer a la nit o durant el cap de setmana; sobre l'organització d'una trobada i els seus preparatius...).
- Ha de poder dir el que pensa de les coses quan li demanen directament en una reunió formal a condició de poder fer repetir els punts importants si és necessari.
- En general, ha de poder seguir els canvis de tema en discussions formals relacionades amb la seva especialitat si s'articulen clarament i amb lentitud.
- Ha de poder intercanviar informacions pertinents i donar la seva opinió sobre problemes pràctics quan se li pregunta directament a condició que rebí alguna ajuda per formular-la i que pugui fer repetir els punts importants si cal.
- Ha de poder fer front a situacions corrents de la vida quotidiana com els desplaçaments, els allotjaments, els àpats i les compres.
- Ha de poder obtenir en una oficina de turisme tota la informació que necessita a condició que aquesta informació sigui senzilla i no especialitzada.
- Ha de poder demanar i proporcionar béns i serveis d'ús quotidià.
- Ha de poder obtenir informació senzilla sobre viatges, utilitzar els transports públics (autobusos, trens i taxis), demanar i donar explicacions per arribar a un lloc, i comprar bitllets.
- Ha de poder formular preguntes i efectuar transaccions senzilles en botigues, oficines de correus, entitats bancàries, etc.

- Ha de poder demanar i donar informació a propòsit de quantitats, números, preus, etc.
- Ha de poder encarregar un àpat.
- Ha de poder comunicar-se en el marc d'una tasca senzilla i rutinària que exigeixi un intercanvi d'informació simple i directe.
- Ha de poder demanar i proporcionar informació sobre temes senzills de caire personal o familiar sense gaire esforç.
- Ha de poder formular i respondre preguntes sobre hàbits i activitats diàries; sobre el que es fa a la feina i en el temps lliure.
- Ha de poder donar i seguir directrius i instruccions simples com, per exemple, de quina manera anar a algun lloc.
- Ha de poder demanar i donar direccions amb l'ajuda d'un mapa o d'un plànol.
- Ha de poder respondre i reaccionar davant preguntes, i comunicar idees i informació sobre temes familiars o personals a condició que pugui demanar, de tant en tant, que li aclareixin el que s'ha dit i que l'ajudin a expressar el que vol dir.
- Ha de poder utilitzar expressions molt tècniques senzilles per començar, mantenir i acabar una conversa breu.
- Ha de poder reclamar l'atenció de l'interlocutor.
- Ha de poder indicar que no comprèn el que s'està dient.
- Ha de poder demanar d'una manera molt senzilla que li repeteixin el que s'ha dit quan no ho ha comprès.
- Ha de poder demanar l'aclariment de paraules clau que no ha entès utilitzant expressions fetes.